

Vähän muistella haluan

Kirjoittanut Oiva Pennanen

Tuli tuossa mieleheni
aika entinen, eletty,
takaa vuosikymmenien,
vanhain vaarien ajalta.

Vähän muistella haluan,
kertoella kaikitenkin,
miten paistoi päivä silloin
aina kuumasti kesäisin,
poutaa riitti rillutella,
saivat lämpöä viluiset,
ilmat silloin suotuisimmat,
olot paljonkin paremmat.

Kasvoi vilja niin sakea,
nauriit vallan mahtavia
potut suuriksi tulivat,
porkkanatkin paksummiksi,
oli valtavat sipulit,
kasvit kaikki kaunihia.

Nytpä surkeat salaatit,
kasviksetkin kunnottomat,
tuskin tuotosta tekevät
kituliaat, kunnottomat,
taimet tautiset tekevät
tappiota tuottajalle.

Ennen mainiot hevoset,
kulki kuormat korkiammat
aivan helposti perille,
ilman minkään särkymättä.
Hyvin onnistui asiat,
tuli tuuri tuttavaksi .

Lehmät lypsivät kovasti,
maito, kermaa keltaisena,
kaikki tuotettiin kotona,
kaupasta vain suola, kahvi.

Vasikat venyi isoiksi
härät häijyn valtaviksi,
liha palvaten parasta
makijoita makkaratkin.

Läski pannussa kärisi,

rasvaa syötiin säälimättä.
Kunto korkeelle kohosi,
miehet niinkuin metsänkarhut,
naiset pulskat ja leveät,
pirtti täynnä lapsosia,
tyytyväisinä asuivat.

Toisenlailla nyt tekevät,
krillit kauppaa mäkkäreitä,
lienee myrkkyä mokoma
halpa ruoka särpimeksi.

Naiset kummassa pulassa,
laihduuttavat lakkaamatta,
mutta kuitenkin kovasti
himottaapi kaikki herkut.
Siksi syödäänkin salassa
karkkia ja suklaatia.

Ennen paljonkin paremmin,
ruoka täysin turvallista,
eipä tarvinnut potea
puutostautien tapaista.
Vitamiinit terveelliset,
ruoka mainio sisälsi.

Toinen kiitti kumppania,
naapuriaanakin suvaitsi,
piti aivan ystävänä,
yhdenvertaisna vasiten.

Nytpä ainainen valitus,
kaikki laukkaa lääkärissä,
kellä koipea kihelmöi
joku tuskaa tussaroipi.
Suoneen pistetään piriste,
syödään lääkkeitä tutkimatta.

Naiset varsinkin hukassa,
kauneus teettää tyhmyyksiä,
silikonilla tekevät
meierinsä mahtaviksi.

Nyt käy kilpailu kovana,
naapuri on kilpailija,
kateus vaivaapi välillä,

Vähän muistella haluan

Kirjoittanut Oiva Pennanen

sovut survoopi sekaisin.

Nuoret huutaa huumattuna,
viina virtaapi väkevä,
kukaan mistään ei välitä,
kaikki aivan kaaoksena.

Tässä muistelin vähäsen,
mietiskelin itsekseni,
noita aikoja hyviä,
nykysiä kummempia!

Muistot kullannut eletyn,
aika kauniiks maalaellu,
ennen vietetyn elämän,
taakse jääneen taivalluksen.
Muisti unhottaa ikävät,
katkeratki sattumukset.